KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2023/1465

av den 14 juli 2023

om krisstöd till de jordbrukssektorer som drabbats av specifika problem som påverkar jordbruksproducenternas lönsamhet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ([1]), särskilt artikel 221.1, och

av följande skäl:

(1) Covid-19-pandemin, dess inverkan på livsmedelskedjorna och de ökade priserna på energi och insatsvaror i jordbruket sedan hösten 2021 har satt press på jordbrukssektorn. Insatspriserna har ökat betydligt i alla jordbruks-sektorer. Den geopolitiska och geoekonomiska utvecklingen drev upp kostnaderna för energi och gödselmedel redan före Rysslands anfallskrig mot Ukraina, som förvärrade situationen och hade en ytterligare markant negativ inverkan på marknadens förväntningar.

(2) Till följd av detta ökade energi- och gödselkostnadernas andel av den totala insatsförbrukningen betydligt under 2022. Den största ökningen noterades för gårdar med åkergrödor och permanenta grödor, i båda fallen på grund av kostnaderna för gödselmedel. Priserna på gödselmedel ligger fortfarande på historiskt höga nivåer. Uppgifter tyder på att jordbrukarna har reagerat genom att minska sin användning av gödselmedel, med ännu osäkra negativa konsekvenser för avkastningen och kvaliteten på livsmedel och foder.

(3) Priserna på andra insatsvaror för jordbrukare och aktörer i livsmedelskedjan, till exempel växtskyddsmedel och behandlingar av djur, maskiner och förpackningar, har ökat i takt med den allmänna inflationen.

(4) Priserna på jordbruksprodukter ökade också under 2022 mot bakgrund av återhämtningen från covid-19-pandemin och oron över ett tillräckligt globalt utbud efter Rysslands attack mot Ukraina. I vissa sektorer, såsom sektorerna för mejeriprodukter, vin eller frukt och grönsaker, har dessa höga priser dock inte kunnat kompensera för de sämre affärsresultaten på grund av de högre insatskostnaderna.

(5) På senare tid har priserna på de flesta jordbruksprodukter, såsom spannmål, oljeväxter, mejeriprodukter och vin, sjunkit betydligt. I vissa medlemsstater och regioner har situationen blivit särskilt svår eftersom förhållandet mellan insatspriser och priser på jordbruksprodukter har försämrats.

(6) De ökade kostnaderna för producenterna har lett till höga konsumentpriser på livsmedelsprodukter i hela unionen, vilket har gjort livsmedlen dyrare. De senaste uppgifterna visar en fortsatt hög prisinflation på livsmedel för konsumenterna på över 15 % på unionsnivå. I vissa medlemsstater når värdena upp till nästan 40 %. Det finns belägg för att höga priser har påverkat konsumtionsnivån inom vissa livsmedelssektorer, till exempel kött, vin eller frukt och grönsaker. Konsumentefterfrågan har flyttat sig till billiga livsmedel och bort från ekologiska livsmedel, viner och livsmedel med ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. Sådana efterfrågeförflyttningar riskerar att negativt påverka producenternas avkastning på investeringar.

(7) Inom vissa jordbrukssektorer och i vissa medlemsstater har dessa övergripande ekonomiska svårigheter förvärrats av brådskande sektorsspecifika problem.

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

(8) Den senaste tidens exceptionellt svåra regionala väderhändelser, såsom torka (Spanien, Italien och Portugal) och översvämningar (Italien), har orsakat stora skador för jordbruksproducenterna som hotar deras lönsamhet. Även om det finns tecken på att sådana händelser inträffar mot en allmän bakgrund av större klimatrelaterade risker för jordbruket så har dessa händelser varit extraordinära.

(9) När det gäller sektorn för spannmål och oljeväxter har de extrema väderhändelserna i flera av unionens produktionsregioner allvarligt påverkat vår- och sommargrödornas volym och kvalitet. Sektorn står inför sjunkande priser. Jämfört med förra året har spannmålspriserna sjunkit med cirka 40 %. Detta skapar problem för jordbrukarna eftersom många har köpt dyra insatsvaror under de senaste månaderna och nu står inför marknadspriser som knappt, eller i vissa fall inte alls, täcker deras kostnader. Dessutom har vissa jordbrukare inte kunnat så sina fält på grund av den låga markfuktigheten och bristen på vatten för bevattning, vilket kommer att leda till minskad produktion och avkastning. Detta gäller särskilt Tjeckien, Danmark, Irland, Spanien, Frankrike, Cypern, Lettland, Österrike, Portugal, Slovenien och Sverige.

(10) Marknadssituationen inom frukt- och grönsakssektorn är mycket svår på grund av den höga inflation som påverkar konsumtionen, vilken beräknas ha minskat med minst 10 % och förvärras av höga energikostnader. Energi är en viktig kostnadsfaktor för växthusodling och logistik efter skörd. Producenterna fortsätter därför att utsättas för påtryckningar vad gäller marginalerna, trots de ökade jordbruksprisерna. Humlesektorn står inför liknande utmaningar. Situationen påverkar flera medlemsstater, särskilt Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Nederländerna, Slovenien och Finland.

(11) Inom djursektorn orsakar de höga foderpriserna i kombination med energipriset och den allmänna inflationen allvarliga svårigheter för producenterna. Trots generellt sett gynnsamma prisnivåer för nötkött, griskött och fjäderfä har producenterna svårt att täcka sina produktionskostnader. Problemen är ännu mer påtagliga inom mejerisektorn, eftersom priserna har börjat sjunka betydligt från sina högsta nivåer i slutet av 2022. Konsumentpriserna på livsmedelsprodukter påverkar dessutom konsumenternas efterfrågan på kvalitetsprodukter, som utgör en stor del av jordbrukarnas inkomster inom dessa sektorer. Mejerisektorn i Lettland och Litauen befinner sig i en särskilt svår situation eftersom de nationella mjölkpriserna har sjunkit mer än i andra medlemsstater. Men även i Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Luxemburg, Malta, Österrike, Slovenien och Finland har djurhållningssektorn drabbats av ovannämnda svårigheter.

(12) Den minskade efterfrågan på grund av inflation (inklusive på exportmarknaderna) i kombination med hög tillgång påverkar särskilt vinsektorn i vissa regioner, särskilt när det gäller röda viner och roséviner. Osäkerheten på vinmarknaden har också underblåsts av ökade insatskostnader och onormala väderhändelser. Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien och Portugal påverkas särskilt av denna utveckling.

(13) Det är möjligt att den åtgärd för tillfällig krisdestillation som införts genom artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1225 ([2]), som tillåter medlemsstaterna att införa nationella stödprogram inom vinsektorn, inte kommer att räcka för att hantera situationen på grund av programmens ekonomiska begränsningar. Medlemsstaterna bör därför få använda kompletterande medel för att förstärka sina budgetanslag till de nationella stödprogrammen inom vinsektorn i syfte att finansiera ytterligare destillationsinsatser enligt samma stödberättigandekrav och stödvillkor, med undantag av tidsfristen för genomförande som bör anpassas till de insatser som finansieras enligt denna förordning. Om en medlemsstat väljer att utnyttja denna möjlighet bör det ekonomiska bidrag från unionen som föreskrivs i den här förordningen göras tillgängligt utöver de anslag som fastställs i bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 ([3]) för räkenskapsåren 2023 och 2024.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1225 av den 22 juni 2023 om tillfälliga undantagsåtgärder som avviker från vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 för att åtgärda marknadsstörningarna inom vinsektorn i vissa medlemsstater och som avviker från kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1149 (EUT L 160, 26.6.2023, s. 12).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

(14) De fortfarande mycket höga insatspriserna, de sjunkande priserna på jordbruksprodukter och de problem som påverkar vissa sektorer och medlemsstater kan orsaka likviditetsproblem för jordbruksproducenterna. Medlemsstaterna har använt sig av statliga stödåtgärder enligt unionens regler om statligt stöd för att försöka komma till rätta med situationen.

(15) Kommissionen har beslutat om två paket för jordbrukskrisstöd som vissa medlemsstater kan använda för att kompensera jordbrukare i de värst drabbade sektorerna, spannmål och oljeväxter: kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2023/739 ([4]) och (EU) 2023/1343 ([5]), som syftar till att hantera de negativa effekterna av pristrycket inom dessa sektorer. Föreliggande tredje krisstödspaket rör jordbrukare i andra medlemsstater som är utsatta för specifika problem som påverkar jordbruksproduktionens lönsamhet.

(16) En undantagsåtgärd bör därför antas för att bidra till hanteringen av de specifika problem som identifierats och förhindra en snabb försämring av produktionen i de medlemsstater som inte omfattas av de två senaste paketen för jordbruksstöd i genomförandeförordningarna (EU) 2023/739 och (EU) 2023/1343.

(17) De svårigheter som avses utgör specifika problem enligt artikel 221 i förordning (EU) nr 1308/2013. De kan inte snabbt hanteras genom åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 219 eller 220 i den förordningen. Situationen är inte direkt kopplad till en befintlig specifik marknadsstörning eller en direkt risk för en sådan. Den är inte heller kopplad till åtgärder för att bekämpa spridning av djursjukdomar eller till minskat konsumentförtroende på grund av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd.

(18) Det belopp som är tillgängligt för de stödmottagande medlemsstaterna bör fastställas med särskild hänsyn till deras respektive andel inom unionens jordbrukssektor, baserat på nettotaken för direktstöd i bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ([6]). Beloppen för Spanien, Italien och Portugal bör ta hänsyn till att dessa länder är de medlemsstater som främst drabbats av exceptionellt svåra väderhändelser. Beloppen för Lettland och Litauen bör ta hänsyn till att dessa länder står inför särskilda utmaningar inom mejerisektorn.

(19) De stödmottagande medlemsstaterna bör fördela stödet via de mest ändamålsenliga kanalerna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier med hänsyn till omfattningen av svårigheterna och de ekonomiska skadorna för de berörda jordbrukarna. De bör säkerställa att jordbrukarna är de slutliga stödmottagarna och undvika snedvridning av marknaden eller konkurrensen.

(20) Eftersom de belopp som tilldelas de stödmottagande medlemsstaterna endast kommer att kompensera för en del av de ekonomiska svårigheter som jordbrukarna står inför bör dessa medlemsstater få bevilja kompletterande nationellt stöd till producenterna, på de villkor och inom den tidsfrist som fastställs i denna förordning.

(21) I syfte att ge de stödmottagande medlemsstaterna flexibilitet att fördela stödet enligt vad som krävs för att hantera de berörda jordbrukarnas svårigheter bör dessa medlemsstater få kumulera det med annat stöd som finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, utan att överkompensera jordbrukarna.

(22) För att undvika överkompensation bör de stödmottagande medlemsstaterna ta i beaktande det stöd som beviljas inom ramen för andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument eller privata system för att hantera de ekonomiska förlusterna i fråga.

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/739 av den 4 april 2023 om en nödåtgärd för stöd till spannmåls- och oljeväxtsektorerna i Bulgarien, Polen och Rumänien (EUT L 96, 5.4.2023, s. 80).

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1343 av den 30 juni 2023 om en nödåtgärd för stöd till spannmåls- och oljeväxtsektorerna i Bulgarien, Ungern, Polen, Rumänien och Slovakien (EUT L 168, 3.7.2023, s. 22).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

(23) Eftersom unionsstödet fastställs i euro är det, för att säkerställa en enhetlig och samtidig tillämpning, nödvändigt att fastställa ett datum för omräkningen av det belopp som tilldelas medlemsstater som inte har infört euron som nationell valuta, vilket är fallet för Tjeckien, Danmark och Sverige. Eftersom det inte fastställs någon tidsfrist för inlämning av stödansökningarna i den här förordningen är det lämpligt att betrakta dagen för ikraftträdandet av den här förordningen som den avgörande faktorn för växelkursen för de belopp som anges i den här förordningen vid tillämpning av artikel 30.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/127 ([7]).

(24) Av budgetskäl bör unionen endast finansiera de utgifter som de stödmottagande medlemsstaterna ådragit sig om utbetalningarna gjorts inom en viss tidsfrist. Stödet för denna undantagsåtgärd bör därför betalas ut senast den 31 januari 2024.

(25) De stödmottagande medlemsstaterna bör överlämna detaljerad information om genomförandet av denna förordning till kommissionen så att unionen kan övervaka effektiviteten av den åtgärd som införs genom denna förordning.

(26) För att säkerställa att jordbrukarna får stödet så snart som möjligt bör de stödmottagande medlemsstaterna ges möjlighet att genomföra denna förordning utan dröjsmål. Denna förordning bör därför träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(27) Den åtgärd som föreskrivs i denna förordning är förenlig med yttrandet från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionsstöd till ett sammanlagt belopp på 330 000 000 euro ska göras tillgängligt för Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Österrike, Portugal, Slovenien, Finland och Sverige för att ge exceptionellt stöd till jordbrukare på de villkor som fastställs i denna förordning.

2. De medlemsstater som anges i punkt 1 ska använda de belopp som anges i artikel 3 för åtgärder som syftar till att kompensera jordbrukarna i de hårdast drabbade sektorerna, såsom sektorerna för djur, frukt och grönsaker, vin, spannmål och oljeväxter, för ekonomiska förluster som påverkar jordbruksproducenternas lönsamhet.

3. Åtgärderna ska vidtas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier med hänsyn till de ekonomiska förlusterna för de berörda jordbrukarna och säkerställa att utbetalningarna inte orsakar någon snedvridning av marknaden eller konkurrensen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de ekonomiska fördelarna med unionsstödet i sin helhet kommer jordbrukarna till godo när jordbrukarna inte är de direkta mottagarna av unionsstödet.

5. Utgifter som betalas av de medlemsstater som anges i punkt 1 i samband med utbetalningarna för de åtgärder som avses i punkt 2 ska endast berättiga till unionsstöd om utbetalningarna gjorts senast den 31 januari 2024.

6. Vid tillämpning av artikel 30.3 i delegerad förordning (EU) 2022/127 ska den avgörande faktorn för växelkursen för de belopp som anges i artikel 3.1 i den här förordningen vara dagen för ikraftträdandet av den här förordningen.

7. Åtgärder enligt denna förordning får kumuleras med annat stöd som finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

([7]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/127 av den 7 december 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 med bestämmelser om utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (EUT L 20, 31.1.2022, s. 95).

Artikel 2

1. De medlemsstater som anges i artikel 1.1 och som genomför nationella stödprogram inom vinsektorn får också använda sina anslag enligt artikel 3.1 i den här förordningen för att finansiera den åtgärd för tillfällig krisdestillation som föreskrivs i artikel 2 i delegerad förordning (EU) 2023/1225 i enlighet med samma krav och villkor som de som anges däri, med undantag av artikel 1.2 och artikel 6 första stycket däri.

2. Destillationsinsatser som finansieras inom ramen för den här förordningen får genomföras efter den 15 oktober 2023. I detta fall ska artiklarna 39–54 i förordning (EU) nr 1308/2013 samt artiklarna 4.1 b, 5, 7.3, 17, 40–43, 51, 52, 54, 59, 63 och 65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([8]) fortsätta att gälla för dessa insatser och utbetalningar som gjorts för dem. På liknande sätt ska artiklarna 1, 2, 43, 48–54 och 56 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1149 ([9]) samt artiklarna 1, 2, 3, 19–23 och 25–31, artikel 32.1 andra stycket och artiklarna 33–40 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1150 ([10]) fortsätta att gälla i tillämpliga delar. Dessutom ska artikel 5, artikel 11.1 andra stycket och artiklarna 12 och 13 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 ([11]) fortsätta att gälla för utgifter som uppkommit och utbetalningar som gjorts för dessa destillationsinsatser.

3. Destillationsinsatser som finansieras enligt denna förordning ska genomföras i tillräckligt god tid för att möjliggöra utbetalningar inom den tidsfrist för utbetalningar som anges i artikel 1.5.

4. Medlemsstaterna får bevilja kompletterande nationellt stöd för destillationsinsatser som finansieras enligt denna förordning upp till högst 200 % i enlighet med det kompletterande nationella stöd som avses i artikel 3.2.

5. Det unionsstöd som betalas ut för destillationsinsatser som finansieras i enlighet med punkt 1 ska anses vara ekonomiska bidrag från unionen för det räkenskapsår under vilket medlemsstaterna gjorde utbetalningarna.

Artikel 3

1. Unionens utgifter i enlighet med artiklarna 1 och 2 får inte överstiga ett totalt belopp på

a) 3 912 118 euro för Belgien,

b) 6 862 150 euro för Tjeckien,

c) 6 352 520 euro för Danmark,

d) 35 767 119 euro för Tyskland,

e) 1 722 597 euro för Estland,

f) 9 529 841 euro för Irland,

g) 15 773 591 euro för Grekland,

h) 81 082 911 euro för Spanien,

i) 53 100 820 euro för Frankrike,

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

([9]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1149 av den 15 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller de nationella stödprogrammen inom vinsektorn och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 555/2008 (EUT L 190, 15.7.2016, s. 1).

([10]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1150 av den 15 april 2016 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller de nationella stödprogrammen inom vinsektorn (EUT L 190, 15.7.2016, s. 23).

([11]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (EUT L 255, 28.8.2014, s. 18).

j) 3 371 029 euro för Kroatien,

k) 60 547 380 euro för Italien,

l) 574 358 euro för Cypern,

m) 6 796 780 euro för Lettland,

n) 10 660 962 euro för Litauen,

o) 462 680 euro för Luxemburg,

p) 240 896 euro för Malta,

q) 4 995 081 euro för Nederländerna,

r) 5 529 091 euro för Österrike,

s) 11 619 548 euro för Portugal,

t) 1 234 202 euro för Slovenien,

u) 4 269 959 euro för Finland,

v) 5 594 367 euro för Sverige.

2. De medlemsstater som anges i artikel 1.1 får bevilja kompletterande nationellt stöd för åtgärder som vidtas enligt artikel 1.2 upp till högst 200 % av det motsvarande belopp som anges i punkt 1 i den här artikeln, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier och under förutsättning att utbetalningarna inte orsakar någon snedvridning av marknaden eller konkurrensen, eller någon överkompensation.

3. De medlemsstater som anges i artikel 1.1 och de som använder sina anslag för att finansiera åtgärden för tillfällig krisdestillation enligt artikel 2.1 ska betala ut det kompletterande stöd som avses i punkt 2 i den här artikeln respektive artikel 2.4 senast den 31 januari 2024.

Artikel 4

För att undvika överkompensation ska de medlemsstater som anges i artikel 1.1, vid beviljandet av stöd enligt denna förordning, ta i beaktande det stöd som beviljas inom ramen för andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument eller privata system för att hantera de ekonomiska förlusterna i fråga.

Artikel 5

1. Utan dröjsmål och senast den 30 september 2023 ska de medlemsstater som anges i artikel 1.1 meddela kommissionen följande vad gäller åtgärder som genomförs enligt artikel 1:

a) En beskrivning av de åtgärder som ska vidtas.

b) De kriterier som använts för att fastställa metoderna för beviljande av stöd och motiveringen till fördelningen av stödet mellan jordbrukarna.

c) Åtgärdernas avsedda effekter när det gäller kompensation av jordbrukare för ekonomiska förluster.

d) Hur det kontrolleras att åtgärdernas avsedda effekter uppnås.

e) Hur snedvridning av konkurrensen och överkompensation undviks.

f) Utbetalningsprognosen för unionens utgifter per månad till och med den 31 januari 2024.

g) Nivån på det kompletterande stöd som beviljats i enlighet med artikel 3.2.

h) Hur jordbrukarnas stödberättigande kontrolleras och hur unionens ekonomiska intressen skyddas.

2. Senast den 15 juni 2024 ska de medlemsstater som anges i artklarna 1.1 och 2.1 meddela kommissionen det sammanlagda utbetalade stödbeloppet per åtgärd, uppdelat per unionsstöd och kompletterande nationellt stöd i tillämpliga fall, antalet och typen av stödmottagare och bedömningen av åtgärdens ändamålsenlighet.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande